

Regional oljeskyddsplan

För oljeutsläpp till havs, i åar, sjöar
och vattendrag i Västerbottens län

Länsstyrelsen
Västerbotten

Regional ojeskyddsplan

För oljeutsläpp till havs, i åar, sjöar
och vattendrag i Västerbottens län

Framtagen av Patrik Nilsson, Länsstyrelsen Västerbotten

Vid mindre revideringar som borttagande av namn behöver inte planen antas igen

Diarienummer: 452-9456-2014

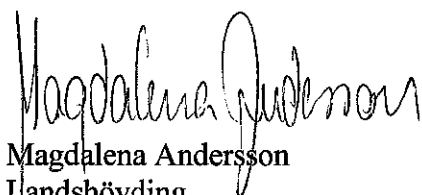
www.lansstyrelsen.se/vasterbotten

Den regionala oljeskyddsplanen behandlar Länsstyrelsen i Västerbottens roll som myndighet med ett regionalt områdesansvar. Planen är tänkt att användas som ett strategiskt stöd för krisorganisationens arbete i ett skarpt läge. Planen är också ett stöd för Länsstyrelsen om ansvaret för räddningstjänst övertas enligt lagen (2003:778) om skydd mot olyckor (LSO) och förordningen (2003:789) om skydd mot olyckor (FSO).

Den regionala oljeskyddsplanen är en delplan till Krisledningsplan - Grundplan och ska läsas tillsammans med denna.

Oljeskyddsplanen är framtagen i ett samarbete mellan Gävleborgs, Västernorrlands, Västerbottens och Norrbottens länsstyrelser. Samverkan har även skett internt på Länsstyrelsen i Västerbotten.

Januari 2015

Magdalena Andersson
Landshövding

Eva-Lena Fjällström
Beredskapsdirektör

Innehållsförteckning

1	Allmänt.....	5
1.1	Syfte.....	5
1.2	Hotbild.....	5
2	Kompletterande checklista TIB /krisstab vid miljöfarligt utsläpp till havs.....	7
3	Länsstyrelsens ansvar.....	9
3.1	Före insats.....	9
3.2	Under insats (räddningstjänstskedet).....	9
3.3	Efter insats (avslutad räddningstjänst).....	10
4	Länsstyrelsens stödfunktioner....	11
4.1	Prioritering.....	11
4.2	Farligt avfall.....	11
4.3	Dricksvatten.....	11
4.4	Kulturmiljö.....	11
4.5	Naturvård.....	11
4.6	Jakt och djurskydd.....	11
4.7	Juridik.....	11
5	Samverkande aktörer.....	12
5.1	Kommuner och kommunala räddningstjänstförbund.....	12
5.2	Kustbevakningen.....	12
5.3	Aktörer i Finland.....	13
5.4	Myndigheten för samhällsskydd och beredskap.....	13
5.5	Oljejouren.....	14
5.6	SMHI.....	14
5.7	Försvarsmakten.....	14
5.8	Sjöräddningssällskapet (SSRS).....	14
5.9	Organisationer för tvätt och rehabilitering av fåglar.....	14
5.10	Transportstyrelsen.....	14
5.11	Polismyndigheten.....	14
6	Prioritering.....	15
6.1	Prioritering av områden vid akuta räddningsinsatser.....	15
6.2	Prioritering av områden vid sanering.....	16
6.3	Olja i isfria vatten.....	16
6.4	Olja i is.....	16
6.5	Nödhamnar och offervikar.....	17
7	Hantering av djur.....	18
8	Avfallshantering.....	19
9	Rekommendationer för framtida arbete.....	20
10	Vidare läsning.....	20
11	Bilagor.....	21

1 Allmänt

1.1 Syfte

Detta dokument är en regional oljeskyddsplan för Västerbottens län. Den är skapad utifrån länsstyrelsens roll som myndighet med ett regionalt områdesansvar. Oljeskyddsplanen är framtagen i samarbete med Gävleborgs, Västernorrlands, Västerbottens och Norrbottens länsstyrelser. Den regionala oljeskyddsplanen är en delplan till den generella krisledningsplanen för länsstyrelsen och ska läsas tillsammans med denna.

Syftet med oljeskyddsplanen är att:

- utgöra ett stöd för länsstyrelsens krisorganisations arbete vid ett oljeutsläpp till havs.
- i tillämpliga delar utgöra ett stöd för länsstyrelsens krisorganisations arbete vid ett utsläpp av större mängder farligt gods till havs.
- i tillämpliga delar utgöra ett stöd för länsstyrelsens krisorganisations arbete vid ett oljeutsläpp i åar, älvar eller sjöar i länet.
- utgöra ett stöd för kommuner och andra aktörer vid planering inför eller vid ett oljeutsläpp till havs eller i åar, älvar och sjöar i länet.

Verksamhetsområdet Samhällsskydd och beredskap ansvarar för att årligen vid behov revidera planen.

1.2 Hotbild¹

Ett oljeutsläpp till havs kan ske från flera olika källor, från transporter av råolja eller oljeprodukter, från fartygs bränsletankar eller från hamnar i samband med olyckor vid lossning och lastning. I Bottenhavet och Bottenviken sker inga transporter av råolja, utan riskerna kommer från fartyg lastade med petroleumprodukter (exempelvis diesel, eldningsolja etc), fartygs bränsletankar eller hamnverksamhet. Orsaken till själva utsläppet kan antingen vara olyckor eller medvetna utsläpp som rengöring av tankar eller andra brottsliga gärningar. De största utsläppen kommer oftast från olyckor. Bottenhavet och Bottenviken har historiskt varit relativt förskonat från större oljeutsläpp, men några händelser som Thuntanksolyckan utanför Eggegrund 1986, Herakles-Bult utanför Grundkallen 2004 och utsläppet av tallolja från cistern i Söderhamn 2011 kan nämnas. Alla dessa utsläpp har varit mindre än 1000 m³ men vid ett större utsläpp från ett förlist fartyg kan mängden olja röra sig om flera tusentals m³.

De riskanalyser som gjorts över hela Östersjön visar på ett transportmönster som huvudsakligen går från Öresund in i Finska viken. En liten del av transportererna till sjöss går genom Södra Kvarken och vidare upp i Bottenhavet och Bottenviken. Enligt Helsingforskommissionen, HELCOM, har Bottenhavet och Bottenviken små risker jämfört med andra farvatten, men de områden där riskerna ändå är störst är vid Södra och Norra Kvarken samt vid inloppen till de större hamnarna. Vid Norra och Södra Kvarken är det kollisioner som är den största risken och vid hamnarna är

---

¹ Läs gärna mer i Myndigheten för samhällsskydd och beredskaps (MSB) rapport ”Riskbild för oljeolyckor till sjöss i Sverige inför år 2025” för en allmän bild för hela Sveriges vatten.

det grundstötningar. Riskerna förändras även under vinter- och sommarhalvår. På vintern är riskerna förknippade med kollisioner i samband med isbrytning och konvojkörning större, till skillnad från sommaren då den problematiken inte finns.

Trafikmönstret avspeglar sig även på antalet konstaterade oljeutsläpp. Under 2000-talet minskade antalet utsläpp jämfört med 90-talet. Idag ligger siffrorna på mellan 200 och 300 konstaterade utsläpp per år i hela den svenska ansvarszonen, det vill säga i det område där Sverige ansvarar för att hantera ett oljeutsläpp. Den största delen av dessa är mindre än tio liter. Av alla utsläpp i svensk zon sker ca 3-8% i Bottenhavet och Bottenviken.

I åar, älvar och sjöar är riskbilden annorlunda. Här är det främst utsläpp från transporter av farligt gods på väg eller järnväg, bensinstationer eller vattenkraftverk som är de största riskerna. Mängderna det handlar om i dessa fall är upp till några tiotals kubikmeter.

När det gäller specifikt transporter av farligt gods till sjöss är riskbilden något oklar. Det finns i dagsläget ingen bra statistik på vilka mängder som transporteras. Någon egentlig aktuell bild över transportmönstren av farligt gods i Bottenhavet och Bottenviken finns inte. De siffror som finns togs fram i september 2006 av dåvarande Räddningsverket (dagens MSB²). I dessa siffror finns inte tanktransporter redovisade. I de siffrorna anges Piteå, Umeå, Vasa (Finland) och Nådendal (Finland) som större hamnar för farligt gods i Bottenhavet och Bottenviken. Sjöfartsverket har statistik över antalet fartyg som trafikerar Bottenhavet och Bottenviken varje år men det är oklart hur många av dessa som transporterar olika typer av farligt gods och i vilka mängder.

Konsekvenser av olyckor med farligt gods i form av styckegods (container, dunkar, fat etc) ger oftast mildare konsekvenser än om de är i bulkform (oftast tankfartyg) eftersom den totala mängd som läcker blir mindre.

Från 2013 och framåt planerar både Luleå, Piteå och Torneå hamnar att växa för att ta emot större mängder gods. I Torneås fall handlar det om utskeppning av naturgas. Detta påverkar riskbilden för oljeutsläpp i hela Bottniska viken eftersom det innebär en avsevärd ökning av fartygstrafiken. Även i Piteå hamn planerar att utveckla sin förmåga att vara ett logistikcentrum för bland annat uttransport av biobränslen samt distribution av andra petroleumprodukter. I Sundsvall pågår arbetet med en ny logistikpark där både transportmängder och typer av gods transporterade kan förändras.

Det är samtidigt oklart hur mycket sjöfarten i Bottniska viken som kommer att påverkas av införandet av EUs svaveldirektiv (Direktiv 2012/33/EG) där det ställs höga krav på sjöfartens bränsleanvändning, speciellt i Östersjön. Det kan leda till att antalet fartygstransporter minskar.

---

² Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB)

2. Kompletterande checklista TIB/krisstab vid miljöfarligt utsläpp till havs

I instruktionen för tjänsteman i beredskap, TIB, finns en generell instruktion för vilka åtgärder som ska göras vid larm. Denna checklista är en komplettering av denna och specificerar åtgärder som är speciella för oljeutsläpp.

Pos.	Initiala Åtgärder	Ansvar
1	Kontakta vakthavande befäl på Kustbevakningen för bekräftelse och mer information om utsläppets omfattning och spridning.	TIB
2	Informera chefen för krisorganisationen (vid större händelse se checklista 5 stabsinstruktion) och Informationscentralen för Bottniska viken (ICBV), (förslag på ytterligare att informera beroende på händelsen: länsledning, kommunikationschef, naturvård, miljöenheten och rättsenheten, TiB MSB)	TIB
	Förslag till fortsatta åtgärder efter beslut om aktivering av krisorganisationen	Ansvar
3	Kalla till samverkansmöte med samverkande myndigheter (förslag: MSB, KBV, FM, berörda kommuner)	TIB/L3
4	Överväg behovet av interna och externa experter. Informera och kalla vid behov in dessa att medverka i stabens arbete eller vid samverkanskonferenser. (Interna experter: Johnny Berglund, Carlos Paz von Friesen, Kristin Dahlgren, Annelie Sedin, Gunilla Forsgren Johansson, Susanne Liinankii, ICBV)	Stabschef
5	Lägesbild För in typ av olja/utsläpp, antal m ³ i utflödet och utbredning i lägesbild/karta. Väder nu och på sikt, strömmar- fart och riktning. KBV kan göra prognoser för oljedrift och kan även bistå med mängdberäkningar, och kartmaterial.	Staben (L3/L2)
6	Gör bedömning. Skyddsvärda områden fastställs och prioriteras med avseende på tidsförhållanden och resurser. Digital miljöatlas är underlag.	Staben med stöd av interna expert(er)
7	Information till företag med kylvattenintag i havet, hamnar eller åar. Nödvändigt att vända sig till respektive tillsynsmyndighet för respektive verksamhet.	Staben/Miljöenheten
8	Undersök behov av att skicka samverkanspersonal från Länsstyrelsen till ledningsplatser i fält,	Stabschefen

	kommunala ledningsgrupper och KBV regionledning.	
9	Ta fram underlag för befintlig kapacitet för mellanlagring av oljehaltigt avfall på länets avfallsanläggningar	Miljöenheten
10	Ta fram underlag för befintliga transportörer av farligt avfall i länet Se lista på G:_Enheter\Miljö\Miljö och hälsa\Avfall\Transporter\Transporter avfall	Miljöenheten
11	Överväg noga ett eventuellt övertagande av kommunal räddningstjänst. Formulera ev. beslut och kungör detta.	Chefen för krisorganisationen/Länsledningen

Kontaktuppgifter

Informationscentralen Bottniska viken - Telefonsvarare: 010-2254111, **Fax:** 010-2254124 **E-post:** icbv@lansstyrelsen.se

Kustbevakningen Regionledning Nordost – Vaktavande Befäl(VB) nås via SOS Alarm AB.

Räddningstjänstens VB nås via SOS Alarm AB.

MSB:s närmaste oljeskyddsförråd finns i Umeå och Botkyrka. Vid behov av denna förstärkningsresurs kontaktar räddningsledare eller Länsstyrelsen MSB:s TiB. Kontakt: 054-150 150. Samtalet kopplas via SOS Alarm AB.

3 Länsstyrelsens ansvar

3.1 Före insats

Länsstyrelsen bedriver en ordinarie verksamhet att förstärka och förbättra länets samlade krishanteringsförmåga. I detta ingår att hantera olyckor med oljeutsläpp.

Länsstyrelsen bedriver även ordinarie verksamhet kring naturvård. Detta resulterar i ett material som kan användas för att identifiera kritiska och sårbara områden för ett oljeutsläpp. Detta material kan sedan användas som underlag för beslut och prioriteringar vid ett oljeutsläpp. Speciellt kan några saker lyftas fram vad länsstyrelsen gör:

- Uppdatera miljöatlas³ eller annan geografisk information med känsliga områden.
- Besluta om platser för tillfällig mellanlagring av oljehaltigt material och oljerester (farligt avfall).
- Etablera samverkan och samöva med samtliga berörda kommuner och myndigheter.

3.2 Under insats (räddningstjänstskedet)

Länsstyrelsen utövar i första hand ett regionalt geografiskt områdesansvar i samband med insatsen. De uppgifter som andra aktörer kan förvänta sig att länsstyrelsen ska utföra följer nedan.

- Verka för samordning av insatser av Kustbevakningen(KBV), berörda kommuner och räddningstjänster, myndigheter och organisationer.
- Sammanställa en regional lägesbild och förmedla denna till centrala myndigheter samt rapportera till regering och berörda centrala myndigheter.
- Verka för att information till allmänhet och massmedia samordnas.
- Efter förfrågan från KBV samråda kring t.ex. var fartyg ska bogseras på grund, vilken hamn som kan ta emot ett fartyg, vilka hamnar som kan nyttjas av KBV för urlastning av uppsamlad olja, platser för tillfällig mellanlagring av oljehaltigt material och oljerester.
- Ge råd och stöd till kommuner utifrån länsstyrelsens ordinarie sakområden.
- Ge kommuner underlag för prioriteringar rörande kustavsnitt och områden. Framst genom att nyttja miljöatlas. (se även kapitel 6)
- Samordna och förbereda besök från, t.ex. centrala myndigheter, regeringen mfl.
- Efter beslut från regeringen kan länsstyrelsen prioritera och inrikta statliga och internationella resurser som ställs till förfogande.

Om ett oljeutsläpp drabbar flera kommuner i ett eller flera län och där samverkan mellan räddningsledarna inte fungerar ska länsstyrelsen utse räddningsledare. (3 kap §16 LSO)

---

³ Miljöatlasen är ett geografiskt informationsverktyg där alla Sveriges kustlän samlat relevant kartinformation för att användas i samband med ett oljeutsläpp.

Länsstyrelsen har även möjlighet att ta över ansvaret för den kommunala räddningstjänsten om omfattande räddningsinsatser behövs i berörda kommuner. Om räddningsinsatserna i ett sådant fall även innefattar statlig räddningstjänst ska länsstyrelsen ansvara för att räddningsinsatserna samordnas. (4 kap 33 § FSO⁴ 2003:789) (se även bilaga 1)

3.3 Efter insats (avslutad räddningstjänst)

När kriterierna enligt 1 kap 2 § i LSO⁵ (2003:778) för om kommuner och staten ska ansvara för räddningstjänst inte längre är uppfyllda kan inte längre de bestämmelser som finns i LSO tillämpas. Detta sker i en fas när oljan kan betraktas som ilandspolad och läget stabiliserat. Händelsen övergår då i en saneringsfas och länsstyrelsen kan inte längre agera utifrån LSO och eventuellt leda verksamheten. Däremot finns fortsättningsvis ett ansvar att stödja kommunerna och vid behov samordna deras insatser. Saneringsledare utses av den berörda kommunen och ersätter räddningsledaren (kan vara samma person). Länsstyrelsens uppgifter kan i detta läge handla om:

- Samverkan med expertis för val av skonsamma saneringsmetoder.
- Underlag för prioriteringar och samordning för sanering av kustavsnitt och områden.
- Beslut om tillstånd till mellanlagring.
- Samordning och samverkan för saneringsåtgärder.
- Långsiktig uppföljning av skador på miljön.
- Rapportera till regering och berörda centrala myndigheter.
- Sammanställa erfarenheter och rekommendationer till framtida händelser.

---

⁴ Förordningen skydd mot olyckor 2003:789 (FSO)

⁵ Lagen om skydd mot olyckor 2003:778 (LSO)

4 Länsstyrelsens stödfunktioner

Med stödfunktioner menas de resurser i form av expertstöd länsstyrelsen kan lämna till kommuner och samverkande myndigheter i samband med en insats mot ett oljeutsläpp.

4.1 Prioritering

Länsstyrelsen kan stödja kommunerna i prioritering av skyddsvärda områden ur ett biologiskt perspektiv (djur, växter, naturmiljöer). Länsstyrelsen kan i normalfallet inte bestämma över kommunens beslut men kan bidra med beslutsunderlag och rekommendationer ur ett regionalt perspektiv.

Till sin hjälp har länsstyrelsen egna GIS-skikt och den externt tillgängliga miljöatlasen. Miljöatlasen drivs av kustlänsstyrelserna och är en sammanslagning av viktiga GIS-skikt för att användas vid ett oljeutsläpp.

4.2 Farligt avfall

Länsstyrelsen kan bistå med information om vilka företag som innehar tillstånd att deponera eller bearbeta farligt avfall (provvningsnivå B).

Länsstyrelsen kan även bidra med information om vilka företag som har tillstånd för att mellanlagra olja eller oljerester, samt transportera farligt avfall. (se även kapitel 8)

4.3 Dricksvatten

Om ett utsläpp sker i ett vattendrag eller en insjö kan länsstyrelsen bistå med hjälp kring skydd av vattentäkter för dricksvatten.

4.4 Kulturmiljö

Vid ett oljepåslag eller i samband med saneringsarbete kan fornlämningar, byggnadsminnen, kulturresevat, kyrkliga kulturminnen eller riksintressen för kulturmiljövården skadas. Länsstyrelsen kan bistå i frågor där sådant kan vara drabbat.

4.5 Naturvård

Länsstyrelsen har ekologiskexpertis som kan bistå med kunskaper om naturmiljöer, vattenvård, djur och växter. Kan även bistå med information om olika skyddsvärda områden.

4.6 Jakt och djurskydd

Länsstyrelsen kan bistå i frågor som rör hantering av drabbade djur som exempelvis avvägning djurskydd/artskydd, avlivningsmetod, omhändertagande av avlivade djur och djurhållning i anslutning till drabbade områden. Kan även stödja med kontakter med exempelvis Statens veterinärmedicinska anstalt (SVA), Jordbruksverket och praktiserande veterinärer. (se även kapitel 7)

4.7 Juridik

Länsstyrelsens jurister kan bistå med juridiskt stöd och råd vid ett oljeutsläpp.

5 Samverkande aktörer

Vid ett omfattande oljeutsläpp kommer ett stort behov av samverkan finnas. Nedan finns de aktörer listade där samverkan kan ske på ett regionalt plan.

5.1 Kommuner och kommunala räddningstjänstförbund

Enligt 3 kap 7 § i lag (2003:778) om skydd mot olyckor (LSO) ansvarar kommunen för all räddningstjänst som inte är statlig. När det kommer till oljeutsläpp handlar det i praktiken om att vid utsläpp till havs skydda prioriterade områden, förhindra att ilandspolad olja spolas ut igen eller vid utsläpp i hamnar, älvar, åar, sjöar ta hand om oljeutsläppet både i vatten och på land. Detta gäller även andra farliga ämnen än olja.

Varje kustkommun ska för att leva upp till 1 kap 3 § i LSO om en effektiv räddningstjänst ha en viss beredskap med personal och utrustning för att kunna hantera ett utsläpp av olja eller andra kemikalier. Mängden utrustning och personal skiljer sig åt från kommun till kommun. I kommunens handlingsprogram för skydd mot olyckor finns redovisat var gränsen går mellan statligt och kommunalt vatten. Det är räddningsledaren i respektive kommun som fattar beslut om när insatsen ska påbörjas och avslutas. Praxis är att kommunen även ansvarar för saneringen efteråt. Kommunen har enligt 7 kap. 2 § i LSO möjlighet att få ersättning av staten för kostnader i samband räddningstjänst och sanering vid ett utsläpp av olja eller andra skadliga kemikalier inom statligt vatten. Kommunen bör vara noggrann i sin dokumentation av kostnader för att kunna få ersättning i efterhand.

5.2 Kustbevakningen

Kustbevakningen ansvarar för miljöräddningstjänst till sjöss (LSO 4 kap 5§, FSO 4 kap 12§) när olja eller andra skadliga ämnen har kommit ut i vattnet eller om det finns en överhängande fara för detta. Även om ett utsläpp sker i områden som är kommunalt ansvar kan Kustbevakningen bistå med hjälp (LSO 6 kap 7§). Kustbevakningen har främst utrustning för att bekämpa ett oljeutsläpp som befinner sig på vatten ute till havs eller kustnära. Kustbevakningen har även resurser för flygspaning och satellitövervakning för bedömningar av utsläpp till sjöss. Kustbevakningen kan bistå med prognoser för spridning av oljan med hjälp av verktyget Seatrack Web. Kartunderlaget till Seatrack Web bygger på den information som kommuner och även till viss del Länsstyrelserna lämnar i miljöatlasen. Kustbevakningens flygplan har sensorer för utsläpp och besättningarna ombord gör utifrån dessa data mängdberäkningar. Dessa data ska komplettera informationen i Seatrack Web. Kustbevakningens ledningscentral i Stockholm är den som ansvarar för Bottenhavet och Bottenviken. Insatserna leds av en räddningsledare från denna.

För Kustbevakningen Region Nordost gäller följande rutin vid Larm Olja Ledningscentralen

När ett larm från allmänhet, SOSAB, egna enheter (flyg eller fartyg), satellit eller annan inkommer till Kustbevakningens Ledningscentral gäller följande rutin.

Vakthavande Befäl tar samtalet och följer sedan en mall där bl.a. följande uppgifter tas

- Vad har hänt
- Vem är anmälare samt telenummer

- Vart har det hänt

Sedan kontaktar Vakhavande Befäl den Operativa Ledaren som är initial Räddningsledare(RL). RL fattar beslut om det är Räddningstjänst enligt LSO (Lagen om skydd mot olyckor) och om det är statlig räddningstjänst.

Oavsett om det är KBV:s ansvar eller inte kontaktas följande myndigheter om utsläppet riskerar att påverka myndigheternas verksamhetsområde.

Joiny Rescue Co-ordination Center, Sjö- och livräddningscentralen, JRCC (liv är i fara)

Kommunal Räddningstjänst (Kommunalt Räddningstjänstområde eller risk för påslag på land).

Kommunen (miljö/hälsa)

Polismyndigheten i länet (brottsutredning)

Sjöfartsverket (TiB och Vessel Traffic Service (ger trafikinformation och service till sjötrafiken i hårt trafikerade eller miljö känsliga områden) (VTS))

Skulle sedan omfattningen vara ännu större kontaktas ett antal andra myndigheter.

Kontakt vägarna till myndigheterna går via JRCC, SOS, Polismyndighetens Ledningskommunikationscentral (LKC), Sjöfartsverkets TiB.

5.3 Aktörer i Finland

Vid ett större oljeutsläpp kan stöd tas in från internationella aktörer. För Bottenhavet och Bottenviken handlar detta i första hand om Finland. Det finns flera internationella avtal som reglerar stöd och hjälp mellan Sverige och Finland. När det gäller oljeutsläpp är Nordred, Köpenhamnsavtalet, HELCOM och EUs gemenskapsmekanism de avtal som är viktigast att känna till. Vid internationellt stöd är det viktigt att gå via MSB om inte enskilda avtal redan är tecknade kring hantering av oljeutsläpp till havs. I dagsläget finns ett sådant avtal endast mellan Torneå och Haparanda i Norrbottens län.

I Finland ansvarar Miljöcentralen (SYKE) för ledning av insatser vid större oljeutsläpp. De har även tillgång till flera större oljebekämpningsfartyg som bland annat är lokaliserade i Vasa, Åbo och på Åland. Finlands motsvarighet till vår kommunala räddningstjänst är indelad i större regionala räddningsverk. Dessa har tillgång till material för strandnära insatser.

5.4 Myndigheten för samhällsskydd och beredskap

MSB har fem förråd med förstärkningsresurser för räddningstjänst och sanering vid ett oljeutsläpp. De närmaste förråden för Bottenhavet och Bottenviken är lokaliserade i Umeå och Botkyrka. Om en kommun vill rekvirera resurser görs detta via SOS-alarm som kontaktar MSB:s TiB.

MSB är Sveriges kontaktpunkt för att skicka en förfrågan om internationellt stöd. Kontakterna går via MSB:s TiB.

MSB har även tillgång till expertis som kan vägleda och stödja kommunen.

MSB reglerar även kostnaderna som en kommun haft efter ett oljeutsläpp. Hur kostnaderna regleras finns att läsa i SRVFS 2004:11.

5.5 Oljejouren

Havs- och vattenmyndigheten betalar för den så kallade oljejouren. Den består av experter som kan bistå en kommun eller en länsstyrelse med experthjälp vid ett oljeutsläpp. Aktuella kontaktuppgifter hittas på Havs- och Vattenmyndighetens hemsida.

5.6 SMHI

SMHI kan göra spridningsberäkningar (Seatrack Web) för att bedöma oljeutsläppets spridning på flera dygns sikt samt bistå med väderprognoser. Kontaktas via jourhavande meteorolog som nås via SOS alarm.

5.7 Försvarsmakten

Kan i första hand stödja med personella och materiella resurser på kort sikt. På längre sikt kan även resurser begäras från marinen. Stödet rekvideras via den regionala stab som är aktuell för respektive län (Militärregional stab Nord, Boden för Norrbottens, Västerbottens och Västernorrlands län. Militärregional stab Mitt, Stockholm för Gävleborgs län).

5.8 Sjöräddningssällskapet (SSRS)

Har beredskap med så kallade miljösläp på ett antal strategiska platser runt om i landet. Kan snabbt länsa in ett begränsat område för att bistå Kustbevakningen. Aktuella uppgifter finns på Sjöräddningssällskapets webbsida. Kontaktas via SOS alarm.

5.9 Organisationer för tvätt och rehabilitering av fåglar

I Västerbotten finns flera ideella organisationer med utbildade medlemmar som har tillstånd att tvätta och rehabilitera oljeskadade fåglar. Aktuella kontaktuppgifter finns hos länsstyrelsen.

5.10 Transportstyrelsen

Transportstyrelsen har huvudansvaret för åtgärder som syftar till att förebygga oljeutsläpp och andra utsläpp av andra kemikalier från fartyg. När en olycka inträffar ska Transportstyrelsen, enligt lagen om åtgärder mot förorening från fartyg, se till att åtgärder vidtas ombord för att så långt som möjligt förhindra eller begränsa oljeutsläpp.

Om ett fartyg läcker olja, eller om det finns risk för det, får Transportstyrelsen meddela de förbud och förelägganden som är nödvändiga för att förebygga eller begränsa förorening. Om ett fartyg som läcker ska bogseras till hamn sker detta, om det är möjligt, i samråd med kommunen. TiB för Transportstyrelsen kontaktas via SOS alarm.

5.11 Polismyndigheten

Polisen ansvarar bland annat för avspärrning, utredning, utrymning, registrering, eftersökning och eventuell brottsutredning i vissa fall. En polisanmälan ska alltid göras när ett oljeutsläpp upptäckts, oavsett om det finns något misstänkt fartyg eller inte.

6 Prioritering

När ett oljeutsläpp riskerar att leda till ett påslag på land kommer räddningsledaren att behöva prioritera vissa områden framför andra. Vid prioritering av områden ska faktorer som områdets naturvärden, naturtypens känslighet för oljepåslag⁶, oljans egenskaper, årstid, spridningsprognoser och saneringsmöjligheter vägas in. Nedan listas ett antal olika förutsättningar som måste vägas in i prioriteringsarbetet. Ett viktigt verktyg i att identifiera vilka områden det handlar om är GIS-verktyget Miljöatlas.

Lokalt kan det finnas material som är mycket detaljerat och lämpligt att använda vid prioriteringsarbetet. I Sundsvalls kommun finns exempelvis en kustplan med tydligt angivna områden med höga naturvärden. Detta måste även kombineras med faktorer som har med själva räddningsinsatsen och den påföljande saneringen att göra.

6.1 Prioritering av områden vid akuta räddningsinsatser

Att ge en prioriteringsordning av olika områden är mycket svårt. Men det finns ett antal faktorer att väga in när en bedömning ska göras kring områdets känslighet för oljepåslag. I bilaga 3 finns en enkel mall att fylla i för att få en första indikation på hur höga naturvärden ett område har. Metoden är ett riktmärke som bör användas med försiktighet i förhållande till lokala förhållanden men är en första utgångspunkt.⁷

6.1.1 Fågelskyddsområden

Ett fågelskyddsområde och andra kända öar med rik förekomst av häckande kustfåglar ska generellt alltid prioriteras högt. Är det en period på året då det vistas mycket fåglar i området blir skadorna stora. Är det däremot en period då fågelpopulationen är liten kan en annan bedömning bli aktuell. Är området enkelt att sanera (utifrån strandtypen) innan fåglarna återvänder kan det vara aktuellt med en lägre prioritering. Se mer om olika strandtyper i MSBs saneringsmanual. Generellt är fågelskyddsområden ofta öar som är utsatta för vågor och vind, vilket försvårar möjligheterna till en effektiv insats. Västerbottens län har bara två djur- och växtskyddsområden, båda i inlandet. Det finns däremot ett tiotal olika områden som ligger i naturreservat och har beträdandesförbud med hänsyn till fågelliv och/eller sälar. Dessa motsvarar fågelskyddsområden i funktion och bör hanteras på ett likvärdigt sätt vid prioritering.

6.1.2 Nationalparker

Nationalparkstatus är det högsta juridiska skydd som ett natursområde kan få. Längs med Bottenhavet och Bottenviken finns två marina nationalparker, Haparanda skärgård i Norrbottens län och Skuleskogen i Västernorrlands län. Dessa bör få en hög prioritering vid en händelse.

6.1.3 Naturreservat och Natura 2000

Naturreservat och Natura-2000 har ungefär likvärdig juridisk status. Ibland kan ett område ha båda skydden. Generellt kan sägas att ett Natura 2000-område alltid

---

⁶ Läs mer om strandtypers känslighet i MSBs ”Saneringsmanual för olja på svenska stränder”, 2010

⁷ Metoden grundar sig till stor del på rapporten ”Beräkning av skyddsvärd kust fas II”, IVL, 2006

har höga naturvärden av något slag, medan ett naturreservat även kan vara ett sådant utifrån friluftsliv och inte lika mycket utifrån naturvärden. Beroende på orsaken till skyddet får en prioritering göras i förhållande till annan natur. Generellt bör naturreservat och Natura-2000-områden vara prioriterade men generellt är det även så att i Västerbotten har alla naturreservat tillräckligt höga naturvärden för att prioriteras. Nästan alla naturreservat längs kusten är utpekade som Natura-2000-områden. Det är endast de två reservaten Bjuren och Inneviksfjärdarna av de totalt 20 som inte är Natura-2000-områden.

6.1.4 Övriga områden

Det finns många områden som är skyddsvärda men som inte har ett strikt juridiskt skydd. Här kan nämnas HELCOMs speciellt utpekade områden så kallade Baltic Sea Protected Areas (BSPA). Länsstyrelsens egna inventeringar kring höga naturvärden i länet kan i detta arbete vara ett stöd. Det finns områden med utvidgat strandskydd ca 90 meter längs Västerbottens läns kust. I dessa områden finns förhållandevis höga natur- och miljövärden. När det kommer till områden som inte har ett direkt skydd måste en avvägning göras kopplat till strandtyper, ekologisk känslighet, om det finns höga turist- och rekreationsvärden samt även praktiska avvägningar. Detaljkonsekvensanalys om området tillsammans med MSBs saneringsmanual och värderingen av olika strandtyper i den är det riktmärke som bör användas. I saneringsmanualen är det främst strandtyper av typen ”Vassbälten och strandängar” och ”Områden med finsediment” som är mycket högt prioriterade när det kommer till ekologisk känslighet. Även ”Stenstränder” och ”Klapperstensstränder” har en viss känslighet.

Det finns även många områden som är utpekade som riksintressen enligt miljöbalken. Om det är ett område som är klassat på grund av höga naturvärden bör detta vägas in i prioriteringsarbetet.

Vid utsläpp i älvar eller insjöar är det även viktigt att ta hänsyn till vattentäkter eller annan samhällsviktig verksamhet som kan skadas av ett oljepåslag.

6.2 Prioritering av områden vid sanering

När oljan har spolats upp på land och förväntas ligga kvar där övergår insatsen till sanering. Områden som snabbt kan behöva saneras är fågelskyddsområden om häckningssäsongen närmar sig. För andra områden där saneringen inte brådskar bör MSBs saneringsmanual för olja på svenska stränder vara vägledande tillsammans med Miljöatlasen.

6.3 Oljeutsläpp i isfria vatten

Vid ett oljeutsläpp när vattnet är fritt från is kommer prioriteringarna utgå direkt ifrån hur oljan rör sig och förväntas ta vägen. Där kan prognoser i Seatrack Web ge bra stöd. Beroende på årstid är olika havsmiljöer mer eller mindre utsatta som exempelvis fågelreservat. Vågor, vind, strömmar, solinstrålning och temperatur kommer att påverka hur oljan beter sig och rör sig.

6.4 Oljeutsläpp i istäckt vatten

Är vattnet mer eller mindre täckt av is kommer detta att påverka prioriteringarna vid ett oljeutsläpp. Isen försämrar drastiskt möjligheten att använda mekanisk upptagning. Samtidigt kan isen fungera som ett skydd mot oljepåslag. Dessutom är naturlivet mindre aktivt och därför mindre sårbart på vintern. Isen och vädret konserverar även oljan till skillnad från isfritt vatten där oljans egenskaper förändras drastiskt över tid. Temperaturen och den lilla solinstrålningen gör att

viskositeten på oljan stiger och att mängden olja som avdunstar blir liten. Om det är ett istäcke som täcker stora delar av vattenytan blir även vågorna dämpade och därigenom minskar även mängden vatten som blandas in i oljan (emulsion). Vid ett utsläpp i is riskerar insatsen att bli långvarig om olja hamnar under isen och dessutom ökar svårigheterna och riskerna för insatspersonalen.

6.5 Nödhamnar och offervikar

I händelse av att ett fartyg läcker olja kan det vara aktuellt att föra in detta i en hamn eller sätta detta på grund i en skyddad vik (en s.k. offervik) för att på så sätt begränsa skadorna. EU förespråkar att nödhamnar och offervikar utpekas i förväg, men detta är inte praxis i Sverige. Regeringen har förespråkat att sådana beslut ska tas under en händelse. Transportstyrelsen fattar sådana beslut utifrån lagen om åtgärder mot förorening från fartyg och förordningen om åtgärder mot förorening från fartyg. Om Transportstyrelsens beslut inte kan avvaktas får Kustbevakningen fatta sådana beslut.

Transportstyrelsen är av den uppfattningen att det inte är lämpligt att låsa sig vid en speciell plats, utan istället välja plats utifrån olyckans art och behov av assistans. Det finns ett antal påverkansfaktorer som styr hur och var en haverist förs in i en hamn eller på grund. Det kan exempelvis handla om skydd för väder och vind, lämpliga förhållanden för dykundersökningar, vindriktning och närhet till befolkningscentra, djupförhållanden, ankringsförhållanden, saneringsförhållanden, närhet till bärgningsresurser, skyddsaspekter. Särskilt känsliga områden enligt Natura 2000-klassificering ska undvikas, men annars gäller principen att omständigheter och förutsättningar ska vara vägledande.

7 Hantering av djur

Vid oljeolyckor kan det komma många frivilliga som vill hantera oljeskadade djur. Risken är stor att utbildade personer gör egna insatser och ökar djurens lidande samt sprider oljeskadade fåglar över ett större område. Därför bör stränderna avlysas⁸ för lugn och säker fångst av oljeskadade djur. Fångsten bör sedan utföras av personer som har kunskaper om säkerhetsbestämmelser, risker med olja, rätt utrustning samt räddningsledarens godkännande.⁹

Alla oljeskadade fåglar är inte möjliga att fånga och deras kondition försämras succesivt beroende på väderleksförhållanden. Det kommer därför oftast vara nödvändigt att skjuta fåglar, speciellt i samband med större olyckor och i områden där stora mängder fåglar blir skadade. Eftersom det inte är mängden olja på en fågel som avgör om det är lämpligast att avliva eller rehabilitera är det viktigt att vana viltrehabiliterare deltar i beslutet om när och hur avskjutning ska ske. Döda fåglar kan klassas som farligt avfall om de är nerpletade med olja.

I respektive län finns ett antal godkända viltrehabiliterare. En uppdaterad lista finns på Naturvårdsverkets hemsida eller fås från respektive länsstyrelse.

Det är inte reglerat vem som tar beslut om avlivning i det enskilda fallet utan i jaktförordningen (1987:905) § 40b står det följande:

”Anträffas frilevande vilt så skadat eller i sådan belägenhet att det av djurskyddsskäl snarast bör avlivas, får djuret avlivas även om det är fredat eller om avlivningen sker på annans mark”

Dock bör samverkan ske mellan kommun, polis och skyddsjägare. Länsveterinär och jakthandläggare på länsstyrelsen kan vara stödjande i frågor som rör hantering av drabbade djur, omhändertagande av avlivade djur och djurhållning i anslutning till drabbade områden.

En kommun får ingen ersättning av MSB för insatser som berör rehabilitering av fåglar.

---

⁸ Lämplig lagstiftning är 6 kap 2 §, lag om skydd mot olyckor

⁹ Läs gärna mer i MSBs skrift ”Fågel och vilt”,

https://www.msb.se/Upload/Insats_och_beredskap/Oljeskydd/Publikationer/F%c3%a5gel%20och%20vilt.pdf

8 Avfallshantering

Vid ett oljeutsläpp bildas stora mängder farligt avfall då oljan kan ta upp vatten (emulgering) och även blandas med sand och annat material vid påslag på stranden. Avfallet måste sedan hanteras på ett korrekt sätt. Nedan beskrivs de sätt som kan bli aktuella:

Farligt avfall

Allt avfall med egenskaper som kan vara skadligt för människors hälsa eller miljön kallas för farligt avfall. Oljerester eller oljeuppblandat material betraktas generellt som farligt avfall. I praktiken kan det finnas gråzoner där den som är saneringsledare får avgöra detta, gärna i samråd med ansvarig myndighet.

Döda djur kan klassas som farligt avfall om de är nerkletade med olja. Riskerna med döda djur är även att de kan sprida smitta. Döda djur bör förvaras i kylcontainer och transporteras till lämpligt behandlingsställe.

Vissa sällsynta djur som örn eller utter räknas som statens vilt. Då ska polisen underrättas och djuren ska paketeras och skickas till Naturhistoriska riksmuseet.

Tillfällig lagring av farligt avfall

Tillfällig lagring sker vid saneringsområdet och där avfallet uppkommit. Detta ska ske på platser som inte riskerar att skadas av lagringen och på ett sådant sätt att förorening inte kan ske. Det finns inga krav på anmälan eller tillstånd vid tillfällig lagring.

Mellanlagring av farligt avfall

Om lagringen sker på annan plats än vid saneringsområdet betraktas detta som mellanlagring av farligt avfall.

Tillstånd krävs för mellanlagring av oljeavfall om mängden avfall överstiger 5 ton, eller vid 1 ton om det handlar om annat farligt avfall. Verksamheten prövas hos miljöprövningsdelegationen vid länsstyrelsen. Detta är en omfattande process så platser var mellanlagring kan ske bör förberedas i förväg alternativt att mellanlagring vid en händelse undviks. Länsstyrelsen har information om vilka som får mellanlagra farligt avfall (se även bilaga 2).

Vid mindre mängder än 5 resp. 1 ton krävs anmälan till kommunen.

Lagring och bearbetning av farligt avfall

Länsstyrelsen har information om vilka företag som har tillstånd att lagra och bearbeta farligt avfall.

Länsstyrelsen kan även ge stöd kring hur man hanterar döda djur.

Transport av farligt avfall

Länsstyrelsen har en förteckning över innehavare av tillstånd att transportera farligt avfall av olika slag.

9 Rekommendationer för framtida arbete

Arbetet med att hantera oljeutsläpp på ett effektivt sätt i Västerbottens län kommer att behöva fortsätta med att förbereda sig för en större händelse. Arbetet är inte slut i och med att denna plan är färdigställd. Planen och underlaget till den behöver utvecklas, samtidigt som länets kommuner och andra aktörer behöver se över sina underlag. I detta arbete finns det några rekommendationer som kan lämnas.

- Respektive kommun bör se till att ha en uppdaterad lokal oljeskyddsplan. På MSBs hemsida finns en handledning i hur en sådan tas fram.
- En detaljerad prioritering av områden i länet som ska skyddas i samband med ett oljeutsläpp bör tas fram. Länsstyrelsen bör samordna detta.
- En inventering av lokala, regionala och nationella resurser som kan användas i länet bör göras. Detta bör ske i samverkan med angränsande län. Länsstyrelsen bör samordna detta.
- En fortsatt inventering av känslig natur och strandtyper i länet bör ske och digitaliseras.
- Länsstyrelserna längs med norrlandskusten bör samordna hur prioritering av områden och resurser samt hur samverkan ska ske i samband med en händelse som drabbar flera län.
- Det bör utredas hur kriskommunikationen ska genomföras vid ett större oljeutsläpp
- Utbildningsinsatser med fokus på att öva hur miljöatlas kan användas bör genomföras.

10 Vidare läsning

Hantering av oljeavfall i samband med oljeolyckor till havs och de stora insjöarna, Statens Räddningsverk (SRV)¹⁰ (dåvarande MSB), 2008

Oljan är lös – handbok i kommunalt oljeskydd, Statens Räddningsverk, 1997

Saneringsmanual för olja på svenska stränder, MSB, 2010

Myndigheten för Samhällsskydd och Beredskap, www.msb.se

---

¹⁰ Statens Räddningsverk, Krisberedskapsmyndigheten och Styrelsen för psykologiskt försvar ersattes 2009 av Myndigheten för Samhällsskydd och Beredskap (MSB).

11 Bilagor

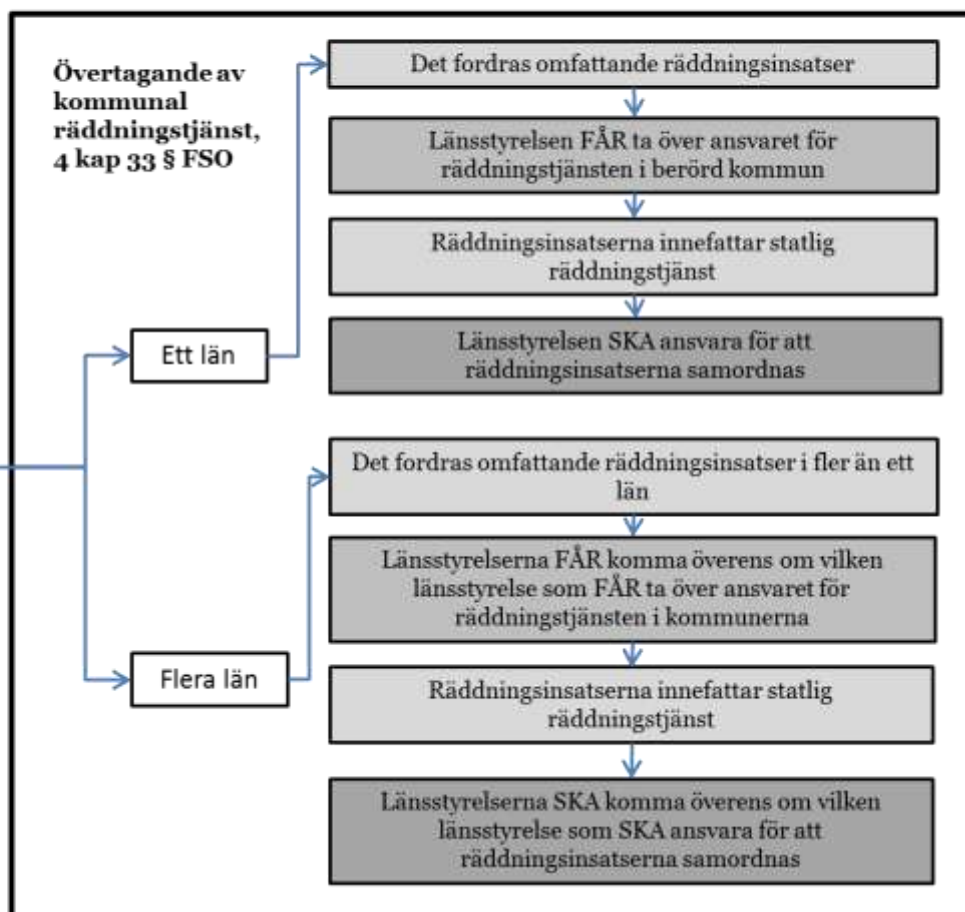
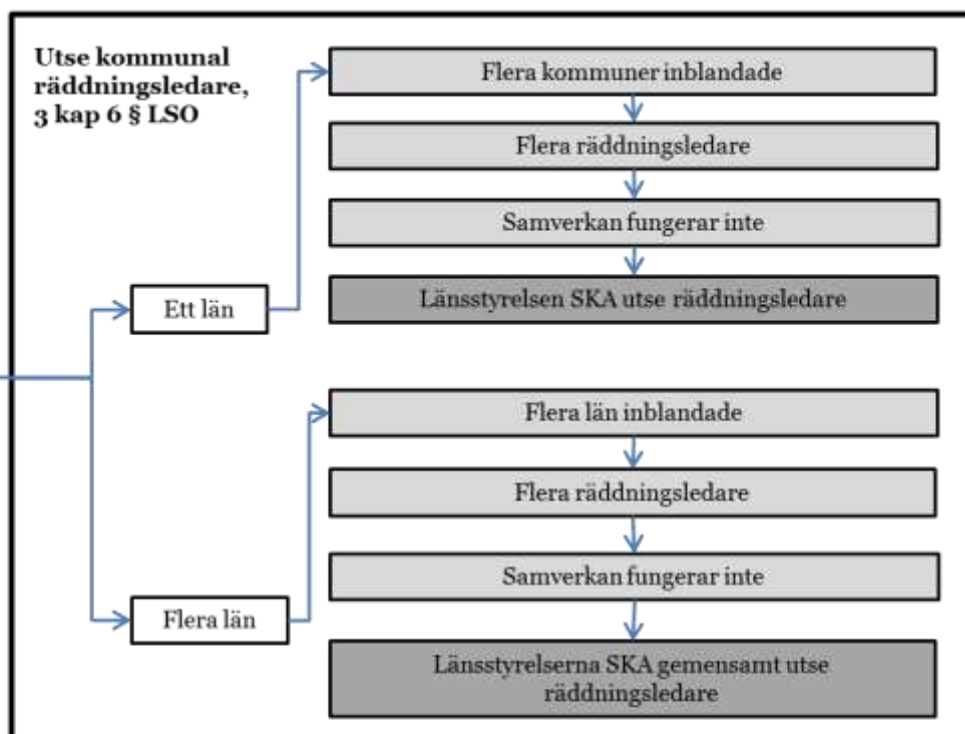
Bilaga 1: Beslutsstöd för övertagande av räddningstjänst

Bilaga 2: Platser för tillfällig mellanlagring av oljerester/insamlad olja längs Norrlandskusten

Bilaga 3: Områdesprioritering, mall

Bilaga 1

LARM

Norrbotten:

Bilaga 2

Norrbottnens lista publiceras på följande länkar:

- <http://www.lansstyrelsen.se/norrbotten/SiteCollectionDocuments/Sv/miljo-och-klimat/verksamheter-med-miljopaverkan/Avfallsanlaggningar%20i%20Norrbotten-oversikt.pdf>
- <http://www.lansstyrelsen.se/norrbotten/Sv/miljo-och-klimat/verksamheter-med-miljopaverkan/miljofarlig-verksamhet/avfall/Pages/default.aspx>

Västerbotten:

- Ragnsells Norr AB **SKELLEFTEÅ** Mellanlager avfallsolja 600 ton/år, behandling av avfallsolja, 2 000 ton/år
- Ecotec, **SKELLEFTEHAMN** Mellanlager och behandling av 50 000 ton jord/massor (torr) och olja i vatten (petroleum, halogenerade kolväten, PAH och lösningsmedel) tillfällig lagring av 10 000 m³ massor
- Ragnsells avfallsbehandling AB, **ROBERTSFORS** Behandling och deponering av farligt avfall, oljeskadad jord/massor 180 000 ton/3 år, varav 120 000 ton deponi/3 år max 30 000 ton mellanlagring
- Vägverket Produktion Nord **UMEÅ** Behandling och återvinning oljeskadad jord/massor 10 000 ton/år behandlas, lagring av max 15 000 ton/tillfälle, behandla max 1 000 ton farligt avfall som ej består av uppgrävda massor
- UMEVA **UMEÅ** Mellanlager och deponi av farligt avfall oljeskadad jord/massor deponi max 10 000 ton/år (70 000 ton/år i ny anläggning) mellanlagring max 40 000 ton
- Ragnsells Norr AB **UMEÅ** Återvinnings- och behandlingsanläggning olja i vatten 2 500 ton/år (slam)
- Ragnsells Norr AB (Jonsson Bern AB) **UMEÅ** Mellanlager olja i vatten 155 m³
- Umeå Tank o Miljö AB **UMEÅ** Behandling olja i vatten, mellanlagra 1 000 ton spillolja, behandla 3 000 ton sludgeolja/år samt 500 ton oljeavfall från slam- och oljeavskiljare och liknande
- RGS 90 Vilhelmina: behandling av förorenade jordmassor, maximalt 20 000 ton per år

Umeå Tank och miljö: Ny ansökan på gång med följande yrkande: Att hantera och behandla 4000 ton spillolja/år, 10 000 ton sludgeolja/år, 1000 ton förorenat avfall från slam och oljeavskiljare och liknande, 7000 m³ förorenat vatten.

Västernorrland:

- SITA Sverige AB, **ÖRNSKÖLDSVIK**. Max 20 kbm/200 kbm spillolja/år
- Kramfors kommun, Högberget, **KRAMFORS**, mellanlager och deponi
- Ålands avfallsanläggning, **HÄRNÖSAND**, mellanlagring av max 250 kbm spillolja
- Almer Oil AB, **HÄRNÖSAND**, hantering av oljeprodukter samt mellanlagring farligt avfall, 10000 ton/år
- Ragn-Sells Specialavfall AB, **TIMRÅ**
- Lundström åkeri och återvinning, Max 140 ton oljeavfall och 265 ton oljeemulsioner, **SÖRÅKER**
- Sundsvall Energi AB (SEAB), **SUNDSVALL**, 20000 ton oljeförorenad jord, mellanlagra 6900 ton farliga avfall/år, max 150 ton samtidigt.
- Ekologisk Teknologi i Skellefteå AB, **SUNDSVALL**, mellanlagring av max 20 000 ton oljeförorenad jord.
- Norddepot, hantering av oljeprodukter samt mellanlagring farligt avfall, 10000 ton/år **SUNDSVALL**
- GANSCA Deponi AB, kan hantera farligt avfall, max 50000 ton per år

Gävleborg:

- Sävstaås deponeringsplats, **BOLLNÄS**. Mottagning, behandling, återvinning, mellanlagring och deponering av avfall. Behandla oljeförorenade massor genom kompostering
- Behandlingsanläggning Vägverket Prod. Nord, **BOLLNÄS**. Behandla förorenade massor, 10 000 ton FA/år och 85 000 ton IFA/år.
- SITA Söderhamn, **SÖDERHAMN**. Mottagning och mellanlagring av maximalt 80 kbm spillolja vid enskilt tillfälle
- Forsbacka avfallsanläggning, **GÄVLE**. Mottagning, behandling, återvinning, mellanlagring och deponering av avfall. Biosanbehandla kolväteförorenade massor, 10 000 ton/år.
- Dewatech AB, **GÄVLE**. Omhändertaga och behandla upp till 10 000 ton oljeavfall/år. Mellanlagra 6000 ton/år.
- Ragn-Sells, Gävle Hamn, **GÄVLE**. Denna verksamhet har inte påbörjats ännu. När man tar tillståndet i anspråk har man rätt att omhändertaga och behandling av 300 000 ton förorenade massor under en tidscykel på 3 år.

Länsstyrelsen Västerbotten

Storgatan 71 B, 901 86 Umeå

www.lansstyrelsen.se/vasterbotten

vasterbotten@lansstyrelsen.se

010-225 40 00

ISSN 0348-0291